

[Poul Schlüter]

aldemokratiets eller venstres ledelse i dag kan svare. Det kan man heller ikke kræve. Det må tiden vise. Bliver der nu tale om, at venstre holder socialdemokratiet ved magten i en lang årrække? Det er vel dagens mest spændende spørgsmål. Tiden må give svaret.

Det ejendommelige er jo, at socialdemokratiet og venstre igennem den 7 års periode, jeg netop har beskrevet, har haft flertallet sammen, men da ville de ikke bruge det. Dengang kunne de have skabt en stærk flertalsregering med klart mandatoverskud og givet landet den stabilitet og sikre ledelse, vi savnede. Da havde de flertallet, men de ville ikke bruge det. De kunne ikke sammen. Nu har de ikke flertallet, og så oplever vi, at det er nu, de danner en regering sammen. Det kan godt give anledning til festlige tanker.

Men jeg synes, det skal siges i dag, at netop fordi V og S for første gang i vor historie danner en regering sammen, må der også knytte sig store forventninger til deres politik og indsats. Vi har alle ønsker om, at arbejdet må lykkes for regeringen, for mislykkes det, hvad så?

Derfor vil jeg også godt sige i dag, at jeg synes, det er meget traditionelle og gammelkendte midler, den nye regering foreslår taget i anvendelse. Det, som nu skal gennemføres i de nærmeste dage, har vi vel nok kendt – hvor har vi dog kendt det! – igennem årtier, og vi har altid konstateret, at det havde for svage og til dels uheldige virkninger. Der må da komme noget mere. Det kan da ikke være rigtigt, at det resultat, som kommer ud af den historiske alliance mellem socialdemokratiet og venstre, blot er den lille, jeg indrømmer kønt skrevne, novelle, statsministeren læste op igår. Der må da på et vist tidspunkt komme en rigtig effektiv politik, som vi andre kan se en idé i at søge medarbejderskab omkring.

Det fra i går var ingen ny tekst i dansk politik. Statsministerens tale var jo meget kort. Den skabte ikke megen klarhed over, om regeringen har en langsigtet, effektiv politik. Jeg mener, det er retfærdigt at sige i dag, at vi har nu i denne time mindre kendskab til en ny regerings politik, end folketinget nogen sinde har haft.

Berlingske Tidende måtte i forgårs skrive, at de to regeringspartier er bastet og bundet af et net af hemmelige aftaler. Jeg er lige ved at sige, at jeg håber det, for ellers er der da

ikke meget, vi kan vente. Men det, jeg godt vil have sagt, er, at det vil være gavnligt for arbejdet her i salen, det vil være gavnligt for stabiliteten og fremtidsroen i erhvervslivet, hvis regeringen hurtigst gørligt forelægger sin samlede politik.

Så vil jeg også godt i dag gøre den bemærkning, at det borgerlige samarbejde kan jo ikke så godt være dagens tema. Borgerlig splittelse har altid været socialdemokratiets livret. Nu er den serveret. I det konservative folkeparti havde vi håbet, at det samarbejde, som med venstre som inspirator – ivrig inspirator – sattes i gang i foråret omkring firklovet, kunne være blevet en betydningsfuld faktor i dansk politisk udvikling. Vi fandt det så naturligt. Fire partier, som sammen kunne søge størst mulig indflydelse, så længe vi havde en socialdemokratisk mindretalsregering, og være et fundament for et regeringsskifte i den rigtige retning, når valgdagen en dag kom. Nu har venstre valgt en anden kurs, og jeg kan sige kort: det tager vi til efterretning. Vi kan for resten heller ikke andet.

Det konservative folkeparti ønsker den nye regering held og lykke med arbejdet. Også over for denne regering vil vi være en saglig og ansvarlig opposition. Vi vil samarbejde, hvis regeringen vil føre en erhvervs politik, der kan øge produktionen og eksporten og dermed beskæftigelsen. Bliver der forelagt en politik, der kan genskabe balancen i dansk økonomi og samfundsudvikling, kan man regne med konservativt medarbejderskab. Men vi vil godt understrege i dag, at der er stadig ikke-socialistisk flertal i denne sal, og derfor mener vi ikke, at den nye regerings dannelse med venstre som deltager bør kunne føre til, at socialdemokratiet nu kan komme igennem med en række socialdemokratiske programpunkter, som kunne forhindres af de borgerlige partier i fællesskab. Men vi afventer altså forelæggelsen af den nye regerings samlede politik. Vor stilling vil afhænge af, om den fremmer en borgerlig samfundsudvikling eller en socialdemokratisk eller socialistisk. Det er da vist ligetil.

Jeg vil også gerne sige i dag, at det er et helt nyt socialdemokrati, vi nu møder, næsten uigenkendeligt. Det synes mange af dets medlemmer måske også selv. Det er et socialdemokrati, som igennem etableringen af regeringsfællesskab med venstre fælder en hård